

Даниял кітабы — жиырма сегізінші бөлім

Қабырғалар

Jeff Pippenger

2023-12-23

Набуходоносор адвентизмнің басталуын, Америка Құрама Штаттарының басталуын, протестанттық мүйіздің басталуын және республикалық мүйіздің басталуын бейнелейді. Белшазар осы желілердің бәрінің аяқталуын бейнелейді.

Набуходоносор 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі және Құдайдың тергеуші сотының басталуына дейінгі бірінші және екінші періштелердің хабарларының тарихын бейнелейді. Оның куәлігі Даниял кітабының бірінші тарауымен параллель. Белшазар 1989 жылдан жексенбілік заңға дейінгі және Құдайдың атқарушы сотының басталуына дейінгі үшінші періштенің хабарының тарихын бейнелейді. Оның куәлігі Даниял кітабының бірінші мен үшінші тарауларына дейінгі тараулармен параллель.

Набуходоносор 1798 жылы солтүстік Израил патшалығына келген «жеті уақыттың» аяқталғанын білдіреді; өйткені хайуанның жүрегімен өмір сүргеннен кейін оның патшалығы өзіне қайта берілді. Оның куәлігі оңтүстік Яһуда патшалығына келген «жеті уақыттың» соңында, 1844 жылы, тергеу сотының ашылуына дейін жалғасады. Оның куәлігінде «сағат» сөзі бірінші періштенің сот сағаты туралы хабарының өзін білдіреді, әрі қайтадан сол хабардың келуін білдіреді. Оның куәлігіндегі «сағат» 1798 жылды да, 1844 жылды да белгілейді; бұлардың әрқайсысы тиісінше бірінші қаһардың және соңғы қаһардың аяқталуын білдіреді.

Белшазардың ақыры жиырма бес жүз жиырмаға тең келетін тылсым жазумен белгіленген. «Жеті уақыт», мейлі «бір сағат», «бытырау», немесе «жиырма бес жүз жиырма» түрінде бейнеленсін, соттың нышаны болып табылады. Нымродтың үкімі «бытырау» болды, Набуходоносордікі «жеті уақыт» болды, ал Белшазардікі жиырма бес жүз жиырма болды. Набуходоносор үш ізгіні соттаған кезде, пешті әдеттегіден «жеті есе» артық қыздыртты.

«Жеті уақыттың» үкімі бірінші хабардың келуімен және үшінші хабардың келуімен белгіленеді. 1863 жылы Миллершіл адвентизмнің соңы «жеті уақыт» ілімін теріске шығарудан басталады, ал бір жүз жиырма алты жылдан кейін, 1989 жылы, үшінші періштенің тарихы үшін «ақыр заман» келіп жетті. Бір жүз жиырма алты — «жеті уақыттың» нышаны; сондықтан 1863 жылғы бірінші періштенің қозғалысының соңынан 1989 жылғы үшінші періштенің қозғалысының басталуына дейінгі аралық нышандық бір жүз жиырма алты арқылы «жеті уақытпен» өзара байланыстырылып тұр.

Алайда Даниял кітабының бесінші тарауындағы Белшазардың құлауы туралы куәлік, «жеті уақыттың» үкімін ешкім көре алмайтынын үйретеді, тіпті ол «қабырғаға» жазылған болса да. Республикалық мүйіз үшін бұл үкім Даниялдың бесінші тарауында алынып тасталатын Томас Джефферсонның «шіркеу мен мемлекеттің бөлінуі қабырғасына» жазылған. Ал

шынайы протестанттық мүйіз үшін бұл үкім, оны оқығандар жүгірсін деп, «қабырғаға» ілінген екі қасиетті кестеге жазылған. Бірақ Лаодикияның соқырлығында бұл сөздер ажыратылмайды. Екі жағдайда да үкім сөздері шынайы протестанттық та, республикалық та мүйіздердің таразыға тартылып, кем табылғанын білдіреді. Белшазар туралы әңгімеде дүниенің халықтарын бейнелейтін республикалық мүйізге арналған хабар бар.

«Набуходоносор мен Белшазардың тарихында Құдай бүгінгі халықтарға сөйлейді».
Signs of the Times, July 20, 1891.

Белшазардың оқиғасында да дүниенің халқын білдіретін протестанттық мүйізге арналған хабар бар.

«Набуходоносор мен Белшазардың тарихында Құдай бүгінгі күннің халқына сөйлейді».
Bible Echo, 1894 жылғы 17 қыркүйек.

Белшазардың күнәсі жердегі аңның екі мүйізінің де күнәсін бейнелейді. Екі мүйіздің қай-қайсысының да күнәсі, сол шындықтарды толық біле тұра, өздерінің іргетастық ақиқаттарын теріске қағуынан көрінеді. Республикалық мүйіз Конституцияның нұрына және сол құдайлық құжат жасалып шыққан бастапқы тарихқа жауапты болып саналады, алайда содан бері ол біртіндеп теріске қағылып келеді. Ұлт айдаһарша сөйлеген кезде, шіркеу мен мемлекеттің бөлінуінің рәміздік қабырғасы жойылған болады. Нағыз протестант мүйізіне келсек, іргетастар қаланған кезде бірінші және екінші періштелердің хабарлары тарихынан түскен нұр біртіндеп теріске қағылып келді және “қабырға” — Құдай заңы — да ақырында теріске қағылғанға дейін, ол барған сайын күштірек теріске қағыла беретін болады.

«Бұл жерде пайғамбар шындық пен әділдіктен жаппай ауытқу дәуірінде Құдай Патшалығының іргетасы болып табылатын қағидаларды қалпына келтіруге ұмтылып жүрген бір халықты сипаттайды. Олар Құдай заңының бұзылған жерін қалпына келтірушілер, яғни Ол Өзінің таңдаулыларын қорғау үшін айналасына орнатқан қабырғаны жөндеушілер; ал әділдік, шындық және тазалық өсиеттеріне мойынсұну солар үшін мәңгілік қорған болуға тиіс.»

«Пайғамбар қабырғаны тұрғызатын осы қалдық халықтың айрықша ісін ешбір күмән қалдырмайтын сөздермен көрсетеді. “Егер сен аяғыңды сенбіден, Менің қасиетті күнімде өз қалауыңды істеуден тыйсаң; сенбіні рақат деп, Жаратқан Иенің қасиетті күнін қадірлі деп атасаң; әрі оны құрметтеп, өз жолдарыңмен жүрмей, өз қалауыңды іздемей, өз сөздеріңді сөйлемесең: сонда сен Жаратқан Иеден ләззат табасың; Мен сені жердің биік орындарына мінгіземін және атаң Жақыптың мұрасымен асыраймын; өйткені мұны Жаратқан Иенің аузы айтты” (Ишая 58:13, 14).» Prophets and Kings, 677, 678.

Періштелер Уильям Миллерге ашып көрсеткен Киелі кітаптық әдіснама Құдайдың пайғамбарлық заңдарын білдіреді, әрі ежелгі Израилден өзгеше, қазіргі Израил Он өсиет заңының ғана емес, пайғамбарлықтардың да аманат сақтаушысы болуға тиіс еді.

«Құдай осы заманда Өз қауымын, ежелгі Израилді шақырғанындай, жер бетінде нұр ретінде тұруға шақырды. Ақиқаттың құдіретті айыры арқылы, бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарлары арқылы Ол оларды шіркеулерден және дүниеден бөліп алып, Өзіне қасиетті жақындыққа келтірді. Ол оларды Өз заңының аманат сақтаушылары етті және осы уақытқа арналған ұлы пайғамбарлық ақиқаттарды оларға сеніп тапсырды. Ежелгі Израилге сеніп тапсырылған қасиетті сөздер сияқты, бұлар да дүниеге жеткізілуге тиіс қасиетті аманат. Аян 14-тараудағы үш періште Құдай хабарларының нұрын қабылдайтын және жердің ұзына бойы мен көлденеңі бойынша ескертуді жариялау үшін Оның өкілдері ретінде аттанатын халықты бейнелейді. Мәсіх Өз ізбасарларына былай дейді: “Ye are the light of the world.” Исаны қабылдайтын әрбір жанға Голгофа айқышы былай дейді: “Жанның құнын көріңдер: ‘Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature.’” Бұл іске бөгет болатын ешнәрсеге жол берілмеуге тиіс. Бұл — осы уақыт үшін аса маңызды іс; ол мәңгіліктей ауқымды болуға тиіс. Адамдардың жандары үшін Иса олардың құтқарылуы жолында шалған құрбандығында көрсеткен сүйіспеншілік Оның барлық ізбасарларын әрекетке келтіреді». Testimonies, volume 5, 455.

Уильям Миллердің еңбегі арқылы бекітіліп, періштелер жеткізген «пайғамбарлықтың ұлы ақиқаттары» — «дүниеге жеткізілуге тиіс қасиетті аманат». Он өсиет заңы, табиғат заңдары, денсаулық заңдары және пайғамбарлықты зерттеу заңдары — бәрі де бір Ұлы Заң Беруші тарапынан берілген; сондықтан бір Өсиетті теріске шығару — олардың бәрін теріске шығару. Уильям Миллерге берілген әдіснаманы қабылдамау үдей түскен бүлікке бастау болды, ал бұл бүлік ақырында Адвентизмнің жетінші күнгі сенбіні теріске шығаруына алып келеді.

«Соңғы күндерде Жаратқан Иенің Өзін Оның халқымыз деп жариялайтындармен дауы бар. Осы дауда жауапты орындардағы адамдар Нехемия ұстанған жолға тікелей қарама-қарсы бағыт ұстанатын болады. Олар өздері сенбіні елемей, оны менсінбей қана қоймай, оны әдет-ғұрып пен дәстүрдің үйіндісінің астына көміп, өзгелердің де ұстануына кедергі жасауға тырысады. Шіркеулерде және ашық аспан астындағы үлкен жиындарда қызметшілер халыққа аптаның бірінші күнін сақтаудың қажеттілігін табандылықпен талап ететін болады. Теңізде де, құрлықта да апаттар болады; және бұл апаттар көбейе береді, бір пәле екіншісінің соңынан іле-шала келіп отырады; ал ар-ожданы бойынша сенбіні сақтайтын шағын топ жексенбіні елемегені үшін дүниеге Құдайдың қаһарын түсіріп отырғандар ретінде көрсетілетін болады.»

«Шайтан дүниені тұтқынға түсіру үшін осы жалғандықты тықпалайды. Оның жоспары — адамдарды қателіктерді қабылдауға мәжбүрлеу. Ол барлық жалған діндердің таралуына белсене қатысады және теріс ілімдерді орнықтыру жолындағы әрекеттерінде ешнәрседен тайынбайды. Діни құлшыныс жамылғысының астында, оның рухының ықпалына түскен адамдар өз бауырластары үшін ең қатыгез азаптау түрлерін ойлап тауып, оларға ең сұмдық қасіреттерді тартқызды. Шайтан мен оның агенттерінде қазір де сол баяғы рух бар; өткеннің тарихы біздің заманымызда да қайталанатын болады.

«Өз ойы мен еркін зұлымдықты жүзеге асыруға бағыштаған адамдар бар; жүректерінің қараңғы түкпірінде олар қандай қылмыстар жасайтындарын шешіп қойған. Бұл адамдар өздерін өздері алдайды. Олар Құдайдың ұлы әділдік билігін теріске шығарып, оның орнына өздерінің жеке өлшемін орнатқан, әрі өздерін сол өлшеммен салыстыра отырып, өздерін қасиетті деп жариялайды. Жаратқан Ие оларға жүректерінде не бар екенін әшкерелеуге, өздерін билеп тұрған қожайынның рухын іс жүзінде көрсетуге жол береді. Ол оларға Өз заңының талаптарына адал болғандарға қалай қарайтындықтары арқылы сол заңға деген өшпенділіктерін танытуға мүмкіндік береді. Оларды Мәсіхті айқышқа шегелеген тобырды айдап салған сол бір діни ессіздік рухы жетелейді; шіркеу мен мемлекет сол бір бұзылған үйлесімде бірігетін болады. »

«Бүгінгі шіркеу өз дәстүрлері үшін Құдайдың өсиеттерін ысырып тастаған ежелгі яһудилердің ізімен жүрді. Ол жарлықты өзгертті, мәңгілік келісімді бұзды, енді сол кездегідей оның нәтижесі — тәкаппарлық, сенімсіздік және опасыздық. Оның шынайы күйі Мұсаның жырынан алынған мына сөздерде баяндалған: “Олар өздерін аздырды, олардың дағы — Оның балаларының дағы емес; олар — теріс әрі қисық ұрпақ. Ей, ақымақ та парасатсыз халық, Жаратқан Иеге осылайша қарымта қайтарасыңдар ма? Сені иемденген Әкең Сол емес пе? Ол сені жаратқан, сені орнықтырған емес пе?”» Review and Herald, 1884 жылғы 18 наурыз.

Ақиқатты адвентизмнің түпкілікті түрде теріске шығаруы жексенбілік заң кезінде болады, өйткені адвентизм ежелгі Израилдің тарихын қайталайды; сол кезде “Мәсіхті айқышқа шегелеген тобырды айдап салған діни құтырыстың дәл сол рухының ықпалымен, шіркеу мен мемлекет сол бірдей азғын үйлесімде бірігетін болады.” Адвентизмнің біртіндеп өршіген бүлігі Езекиел кітабының сегізінші тарауында бейнеленген, ондағы бірінен соң бірі күшейе түсетін төрт жиіркеніштілік 1863 жылы басталған адвентизмнің төрт ұрпағын пайғамбарлық тұрғыдан белгілейді. Соңғы жиіркеніштілік — Иерусалимнің басшыларының күнге тағзым етуі.

Содан кейін ол мені Жаратқан Иенің үйінің ішкі ауласына алып келді; міне, Жаратқан Иенің ғибадатханасының есігінің алдында, кіреберіс пен құрбандық үстелінің арасында, шамамен жиырма бес адам тұр екен; олардың арқалары Жаратқан Иенің ғибадатханасына қарай, ал жүздері шығысқа қарай бұрылған; олар шығысқа қарап, күнге табынып тұрды. Сонда ол маған: «Мұны көрдің бе, пенде баласы? Яһуда әулеті үшін олардың мұнда істеп жатқан жиіркенішті істерін істеу аз нәрсе ме? Өйткені олар жерді зорлық-зомбылыққа толтырды және қайтадан Мені қаһарландыруға бет бұрды; міне, олар бұтақты мұрындарына тақап отыр. Сондықтан Мен де қаһарыммен әрекет етемін: көзім аямайды, рақым да етпеймін; олар құлағыма қатты дауыспен жалбарынғанмен, Мен оларды тыңдамаймын». Езекиел 8:16–18.

Сол уақытта жүзеге асырылатын сот Белшазардың сотының «сағатында» бейнеленген.

Белшазар патша өзінің мың әміршісіне арнап зор той жасады да, сол мыңның алдында шарап ішті. Белшазар шараптың дәмін татып отырғанда, әкесі Набуходоносор Иерусалимдегі ғибадатханадан алып шыққан алтын және күміс ыдыстарды әкелуді бұйырды; патша, оның әміршілері, әйелдері мен күндері солардан ішсін деді. Сонда

Иерусалимдегі Құдай үйінің ғибадатханасынан әкелінген алтын ыдыстарды алып келді; патша, оның әміршілері, әйелдері мен күндері солардан ішті. Олар шарап ішіп, алтынның, күмістің, жездің, темірдің, ағаштың және тастың тәңірлерін мадақтады. Дәл сол сағатта адам қолының саусақтары пайда болып, патша сарайының қабырғасындағы сылаққа, шамдалдың қарсысына жазды; патша жазып тұрған қолдың бір бөлігін көрді. Сонда патшаның өңі қашып, ойлары оны үрейлендірді, белінің буындары босап, тізелері бір-біріне соғылды. Патша балгерлерді, халдейлерді және сәуегейлерді алып келуге қатты дауыспен бұйырды. Патша сөйлеп, Бабылдың даналарына былай деді: «Кімде-кім осы жазуды оқып, оның мағынасын маған түсіндірсе, сол қызыл шапан киіп, мойнына алтын шынжыр тағады және патшалықта үшінші билеуші болады». Сонда патшаның барлық даналары кірді, бірақ олар жазуды оқи алмады да, оның мағынасын патшаға білдіре алмады. Сонда Белшазар патша қатты абыржыды, өңі мүлде өзгерді, ал оның әміршілері аң-таң болды. Даниял 5:1–9.

Белшазарға үкім келген «сол сағатта» Шадрах, Мешах және Абеднего әдеттегіден «жеті есе» қаттырақ қыздырылған пешке тасталды.

Енді, егер сендер кернейдің, сыбызғының, жетігеннің, самбиканың, псалтерийдің, дулсимердің және әртүрлі музыка атаулының үнін естіген мезетте етпеттеп құлап, мен жасаған мүсінге табынуға дайын болсаңдар, жақсы; ал егер табынбасаңдар, сол сағатта-ақ жалындаған отты пештің қақ ортасына тасталасыңдар; сонда сендерді менің қолымнан құтқаратын қандай құдай бар? Шадрах, Мешах және Абеднего патшаға жауап беріп: «Уа, Набуходоносор, бұл іс жөнінде саған жауап қайтаруға мұқтаж емеспіз. Егер солай болса, біз қызмет ететін Құдайымыз бізді жалындаған отты пештен құтқара алады, және, уа, патша, Ол бізді сенің қолыңнан да құтқарады. Ал егер олай болмаса да, саған мәлім болсын, уа, патша: біз сенің құдайларыңа қызмет етпейміз әрі сен орнатқан алтын мүсінге табынбаймыз», — деді. Сонда Набуходоносор қаһарға мініп, Шадрахқа, Мешахқа және Абеднегоға қарсы жүзінің реңі өзгерді; сондықтан ол сөйлеп, пешті әдеттегіден жеті есе артық қыздыруды бұйырды. Даниял 3:15–19.

Белшазар үшін үкімнің «сағаты» — Шадрах, Мешах және Абеднего үшін үкімнің дәл сол «сағаты», әрі екі желіде де «жеті уақыт» сол үкімнің нышаны ретінде бейнеленген. Үш адал еркек жексенбілік заң кезіндегі ұлы жер сілкінісінің «сағатында» бұлттармен бірге көкке көтерілетін екі куәгерді ту ретінде бейнелейді, ал Белшазар дәл сол «сағатта» жер аңына түсірілетін ұлттық күйреу үкімін білдіреді.

Келесі мақалада біз Белшазарға шығарылған үкім туралы зерттеуімізді жалғастырамыз.

«Мен халқымыздың арасындағы тақуалық өлшемінің төмендігіне байланысты жан-дүниеммен терең толқудамын. Ал Қапарнаумға жария етілген қасіреттер туралы ойлағанымда, ақиқатты біліп тұра, сол ақиқатқа сай жүрмей, өздері тұтатқан оттың ұшқындарымен жүргендерге үкімнің қаншалықты ауыр түсетінін ойлаймын. Түнгі мезгілдерде мен халыққа аса салтанатты түрде тіл қатып, оларды өз ар-ұждандарынан сұрауға жалбарынамын: Мен кімін? Мен мәсіхшімін бе, әлде емеспін бе? Жүрегім жаңарды ма? Құдайдың өзгертуші рақымы менің мінез-құлқымды қалыптастырды ма? Күнәларыма тәубе еттім бе? Олар мойындалды ма? Олар кешірілді ме? Мәсіх Әкемен

бір болғанындай, мен де Мәсіхпен бірмін бе? Бір кезде сүйгенімді енді жек көремін бе? Бір кезде жек көргенімді енді сүйемін бе? Мәсіх Иса туралы білімнің артықшылығы үшін бәрін зиян деп есептеймін бе? Өзімді Иса Мәсіхтің сатып алған меншігі деп сезінемін бе және әр сағат сайын өзімді Оның қызметіне бағыштауым керек екенін сезінемін бе?»

«Біз ұлы әрі салтанатты оқиғалардың табалдырығында тұрмыз. Ұлы тұңғықтың арналары сулармен қалай жабылса, бүкіл жер де Жаратқан Иенің ұлылығымен солай нұрландырылуға тиіс. Пайғамбарлықтар орындалып жатыр, әрі алдымызда дауылды заман тұр. Ұзақ уақыт бойы тыншығандай болып көрінген ескі тартыстар қайта жанданады, және жаңа тартыстар туындайды; жаңасы мен ескісі араласып кетеді, әрі бұл өте жуық арада жүзеге асады. Періштелер төрт желді, дүниеге белгіленген ескерту ісі берілгенге дейін, соқпасын деп ұстап тұр; бірақ дауыл жиналып келеді, бұлттар қоюланып, дүниеге төніп жарылуға әзір, және көпшілік үшін бұл түндегі ұры сияқты болады.

Жиырма және отыз жыл бұрын жексенбінің бүкіл әлемге таңылып, оны ұстануды мәжбүрлейтін заң шығарылып, ар-ожданға зорлық жасалатынын айтқанымызда, көпшілік күліп, сенбеді. Біз мұның орындалып жатқанын көріп отырмыз. Болашақ туралы Құдайдың айтқанының бәрі сөзсіз жүзеге асады; Оның айтқандарының ешбірі орындалмай қалмайды. Протестантизм қазір папалықпен қол алысу үшін шыңыраудың арғы жағына қол созып отыр, әрі төртінші өсиеттің сенбісін көзден таса етіп таптау үшін одақ құрылуда; ал Шайтанның азғыруымен жалған сенбіні енгізген күнәкар адам, папалықтың осы перзенті, Құдайдың орнын басу үшін дәріптелетін болады.

«Маған бүкіл көктің оқиғалардың өрбуін бақылап тұрғаны көрсетілді. Құдайдың жер бетіндегі басқаруындағы ұлы да ұзаққа созылған қайшылықта бір дағдарыс ашылуға тиіс. Ұлы да шешуші бір нәрсе жүзеге асуға тиіс, әрі бұл тым кешікпей болуы керек. Егер қандай да бір кідіріс болса, Құдайдың мінез-құлқы мен Оның тағы ымыраға түсіріледі. Көктің қару-жарақ қоймасы ашық; Құдайдың бүкіл ғаламы және оның барлық жарақтануы әзір. Әділдіктің айтар бір-ақ сөзі бар, сонда жер бетінде Құдайдың қаһарына қатысты қорқынышты көріністер болады. Дауыстар, күн күркіреулері, найзағайлар, жер сілкіністері және жаппай қаңырау болады. Көктегі ғаламның әрбір қозғалысы дүниені ұлы дағдарысқа дайындауға бағытталған.»

«Қарқындылық жер бетіндегі әрбір элементті билеп алуда; ал зор нұр мен ғажайып білімге ие болған халық ретінде, олардың көпшілігі шамдары бар, бірақ құтыларында майы жоқ ұйықтап жатқан бес қыз арқылы бейнеленеді; олар суық, сезімсіз, тақуалығы әлсіз, сөніп бара жатқан күйде. Ал жаңа өмір жан-жаққа таралып, төменнен көктеп шығып, соңғы ұлы қақтығыс пен күреске әзірлік ретінде Шайтанның барлық құралдарын берік иемденіп жатқан кезде, жоғарыдан жаңа нұр, жаңа өмір және жаңа күш түсіп, қазір көпшілігі қылмыстар мен күнәларында өлі болғандай емес, өлі емес Құдай халқына иелік етуде. Қазір көз алдымызда болып жатқан істер арқылы таяуда басымызға не келетінін көретін халық енді адамдық ойлап табуларға сенбейтін болады, әрі Қасиетті Рухтың мойындалуы, қабылдануы, халықтың алдына ұсынылуы қажет

екенін сезінеді, сонда олар Құдайдың ұлылығы үшін күресіп, өзге адамдардың жандарын құтқару үшін өмірдің тар соқпақтары мен кең жолдарының бәрінде де еңбек ете алады. Нық әрі мызғымас жалғыз жартас — Мәңгілік Жартас. Осы Жартасқа іргесін қалағандар ғана қауіпсіз.»

«Қазіргі уақытта тәндік ойлайтындар, Құдайдың Өз Сөзінде және Өз Рухының куәліктері арқылы берілген ескертулеріне қарамастан, құтқарылғандардың қасиетті әулетімен ешқашан бірікпейді. Олар нәпсілік, ойлары азғындалған, әрі Құдайдың алдында жиіркенішті. Олар ешқашан шындық арқылы қасиеттелмеген. Олар құдайлық болмыстың үлескерлері емес, өз «менін» де, оның сезімдері мен нәпсілерімен бірге дүниені де ешқашан жеңіп шықпаған. Мұндай мінез-құлықтағы адамдар біздің қауымдарымыздың бәрінде бар, соның нәтижесінде қауымдар әлсіз, дімкәс және өлуге таяу күйде. Енді енжар куәлік болмауға тиіс, қайта әрбір арамдықты әшкерелеп, Исаны дәріптейтін нық, өткір куәлік айтылуға тиіс. Біз халық ретінде үмітпен күту қалпында болып, еңбек етіп, күтіп, қырағы болып, дұға етуге тиіспіз.»

«Мәсіхтің екінші рет көрінуіне қатысты осы игілікті үміт халыққа жиі ұсынылып тұруы керек, оның салтанатты шындықтарымен бірге; ұлылығымен келуге тиісті Иеміз Иса Мәсіхтің жуық арада көрінуін күту, жердегі нәрселерді бос әрі түкке тұрғысыз деп қарауға жетелейді. Барлық дүниелік құрмет пен айрықша дәреже ешбір құнға ие емес, өйткені шынайы сенуші дүниеден жоғары өмір сүреді; оның қадамдары көкке қарай ілгерілеп барады. Ол — жолаушы әрі жатжерлік. Оның азаматтығы жоғарыда. Ол Мәсіхтің әділдігінің күн сәулелерін өз жанына жинап жүр, сонда дүниені бүркеп тұрған моральдық қараңғылықтың ішінде жалындаған әрі жарық шашатын шам бола алсын. Онда қандай қуатты сенім, қандай сергек үміт, қандай жалынды сүйіспеншілік, Құдайға деген қандай қасиетті, бағышталған құлшыныс көрінеді, әрі оның мен дүниенің арасында қандай айқын айырмашылық бар! “Сондықтан сергек болып, әрдайым дұға етіндер, сонда сендер болуға тиісті барлық осы нәрселерден қашып құтылуға және Адам Ұлының алдында тұруға лайық деп табыларсыңдар”. “Ендеше сергек болыңдар, өйткені Иелеріңнің қай сағатта келетінін білмейсіңдер”. “Сондықтан сендер де дайын болыңдар; өйткені Адам Ұлы өздерің ойламаған сағатта келеді.” “Міне, Мен ұры секілді келемін. Сергек болып, киімдерін сақтайтын адам бақытты.” Pamphlets, 38–40.